

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/33/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6921010606
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6921010606.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Adriány Považanovej a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Petra Kviетка, v trestnej veci obžalovanej Z. V., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. j) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 4. mája 2022, o odvolaní obžalovanej Z. V. proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 24.03.2022, sp. zn. 15T/130/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej Z. V. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Rimavská Sobota uznal obžalovanú Z. V. rozsudkom zo dňa 24.03.2022, sp. zn. 15T/130/2021 vinnou zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák. účinného od 01.01.2020 s poukazom na ust. § 138 písm. j) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že od 22.08.2019 do 04.08.2021 v V., okres K. R., R. republika a všade inde, kde sa zdržiavala, si neplnila vôbec svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť, ktorá jej vyplýva z ustanovenia § 62 ods. 3 a nasledujúcich ustanovení Zákona o rodine číslo 36/2005 Zbierky zákonov, ktorá jej vyplýva zo Zákona číslo 601/2003 Zbierky zákonov o životnom minime a ktorá jej bola uložená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2P/17/2016-15 z 02.03.2016, právoplatným a vykonateľným 28.04.2016 a to prispievať výživným na svoje štyri deti mal. V. L., nar. XX.XX.XXXX v P., mal. V. L., nar. XX.XX.XXXX v K. R., mal. C. L., nar. XX.XX.XXXX v K. R. a mal. Z. L., nar. XX.XX.XXXX v K. R., sumou vo výške po 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa mesačne, vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom 01.09.2015, do rúk otca detí V. L. nar. XX.XX.XXXX v K. R., trvalým bydliskom J. XXX, V., okres K. R., čo predstavovalo od 22.08.2019 do 30.06.2020 sumu vo výške po 28,78 € mesačne na každé dieťa, od 01.07.2020 do 16.06.2021 sumu vo výške po 29,42 € mesačne na každé dieťa a od 01.07.2021 do 04.08.2021 sumu vo výške po 29,87 € mesačne na každé dieťa, ktorú vyživovaciu povinnosť začal za ňu plniť I. práce, sociálnych vecí a rodiny K. R., Pracovisko P., ktorý úrad vyplácal žiadateľovi V. L. náhradné výživné vo výške po 28,08 € mesačne od 01.07.2019, na štyri deti mal. V. L., nar. XX.XX.XXXX v P., mal. V. L., nar. XX.XX.XXXX v K. R., mal. C. L., nar. XX.XX.XXXX v K. R. a mal. Z. L., nar. XX.XX.XXXX v K. R., na základe rozhodnutia tohto úradu pod číslom RS4/PracHn /SOC/2019/32026-48 z 01.08.2019 a nasledujúcich rozhodnutí, aj napriek tomu, že za uvedené obdobie na území R. republiky nikde nepracovala, aj napriek absencii zamestnania nebola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie na príslušnom I. práce, sociálnych vecí a rodiny K. R., Pracovisko P., nepoberala žiadne sociálne dávky, resp. iné štátne dávky, ale sa zdržiavala v O. republike, kde pracovala brigádnicke a dňa 04.08.2021 pri nástupe do výkonu trestu odňatia slobody do I. na výkon trestu odňatia slobody X. - M. nahlásila zákonným a predpísaným spôsobom plnenie vyživovacej povinnosti ako prednostnej pohľadávky na svoje deti mal. V. L., nar. XX.XX.XXXX v P., mal. V. L., nar. XX.XX.XXXX v K. R., mal. C. L., nar. XX.XX.XXXX v K. R. a mal. Z. L., nar. XX.XX.XXXX v K. R., do rúk otca detí V. L. nar. XX.XX.XXXX v K. R., čím opomenutím tejto vyživovacej povinnosti jej vznikol za obdobie od 22.08.2019 do 04.08.2021 pre otca detí V. L. dlh na bežnom zameškanom výživnom vo výške 2.504,52 €,

príčom uvedeného konania sa dopustila aj napriek tomu, že bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/85/2018 z 15.05.2019, v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 3To/78/2019 z 21.08.2019, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona a bol jej uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý trest od 04.08.2021 vykonáva v I. X. - M..

Za to obžalovanej uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov. Podľa § 48 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. obžalovanú pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podala včas, t. j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaná Z. V., a to ihneď po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 24.03.2022. Takto podané odvolanie odôvodnila prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 08.04.2022, doručeným súdu prvého stupňa v rovnaký deň. V písomných dôvodoch uviedla, že chce dosiahnuť naplnenie ustanovenia o účinnej ľúlosti, v prípade vyrovnania zaostalého výživného. Osobitne poukázala na tú okolnosť, že výživné za žalované obdobie nezaplatila z objektívnych a ňou nezavinených okolností. Výživné v sume 2.504,52 Eur chce zaplatiť za pomoci druhu, ktorý jej sľúbil pomoc. Nakoľko je toho času vo výkone trestu odňatia slobody, má obmedzené možnosti toto realizovať. Myslí si, že na jej prevýchovu a nápravu aj s ohľadom na jej terajšie odsúdenie by úplne postačoval v prípade uznania viny aj trest odňatia slobody s podmieneným odkladom.

Záverom navrhla, aby krajský súd v súlade s ust. § 322 ods. 3 Tr. por. sám zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a to tak, že by ju po zaplatení zaostalého výživného v súlade s ust. § 86 písm. a) Tr. zák. z dôvodu účinnej ľúlosti v súlade s ust. § 285 písm. f) Tr. por. spod obžaloby oslobodil v celom rozsahu alebo, aby u nej v prípade uznania viny uložil trest odňatia slobody s podmieneným odkladom.

Na verejnom zasadnutí obhajca zotrval na písomne podanom odvolaní, ale len čo sa týka výšky uloženého trestu, nakoľko sa im nepodarilo naplniť podmienky účinnej ľúlosti. Zároveň obžalovanej navrhol uložiť miernejší trest, nakoľko ukladaním nepodmienečného trestu sa jej nedarí zaradiť do spoločnosti a vyrovnáť výživné. Navrhol uložiť obžalovanej podmienený trest, ak sú na to splnené podmienky, prípadne miernejší trest, s poukazom na vyhlásenie obžalovanej, ako bol ukladaný okresným súdom.

Naproti tomu krajský prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že uložený trest považuje za zákonný a správny a odvolanie obžalovanej navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaná sa na verejnom zasadnutí pripojila k vyjadreniu jej obhajcu. Navrhla, aby jej bol ukladaný miernejší trest.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovanej Z. V. zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadal i pre prípad, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nebolo podané dôvodne.

Primárne je nutné konštatovať, že výrok o vine obžalovanej, ktorým bola uznaná za vinnú zo skutku napadnutého rozsudku právne kvalifikovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák. účinného od 01.01.2020 s poukazom na ust. § 138 písm. j) Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaná vyhlásila podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinná zo skutku uvedeného v obžalobe, pričom následne na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedala kladne, „áno“, preto okresný súd po procesnom postupe podľa § 257 ods. 7 Tr. por. jej vyhlásenie uznesením prijal a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523257'&ucin-k-dni='30.12.9999'> vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku, sa nevykoná a vykoná iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Pokiaľ ide o úvahy o druhu a výmere trestu uloženého obžalovanej, odvolací súd sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorý obžalovanej uložil vyššie uvedený nepodmienečný trest odňatia slobody, vrátane spôsobu jeho výkonu a v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku. Okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol podľa Trestného zákona povinný prihliadnuť, predovšetkým

v zmysle ust. § 34 ods. 4 Tr. zák., vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, zhodnotil aj osobu obžalovanej, jej pomery a možnosť jej nápravy.

Súd prvého stupňa u obžalovanej správne zistil existenciu dvoch poľahčujúcich okolností, a to, že sa k trestnému činu priznala a úprimne ho oľutovala (ust. § 36 písm. l) Tr. zák.) a že napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti tak orgánom činným v trestnom konaní ako aj súdu. Na druhej strane nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by jej v rámci úvah najmä o výmere trestu priťažovala. Trestný zákon v sankcii ust. § 207 ods. 3 Tr. zák. umožňuje jeho páchatelovi uloženie trestu odňatia slobody na 1 rok až na 5 rokov. Keďže pomer poľahčujúcich okolností prevažoval nad priťažujúcimi (2:0), znižovala sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu (ust. § 38 ods. 3, 8 Tr. zák.), teda súd mohol obžalovanej uložiť trest odňatia slobody na 1 rok až na 3 roky a 8 mesiacov. Taktiež bolo potrebné podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadnuť okrem pomeru, aj na mieru závažnosti ustálených poľahčujúcich okolností, ktoré boli pomerne významné v prospech obžalovanej.

Zákonné a primerané bolo uloženie obžalovanej nepodmienečného trestu odňatia slobody, ako najprísnejšieho druhu trestu vo výmere 1 rok. Uloženie miernejšieho trestu odňatia slobody nespojeného s jeho výkonom alebo iného druhu trestu obžalovanej neprichádzalo do úvahy vzhľadom na výšku dlhu na výživnom, obdobie jej neplnenia, keď túto si neplnila voči svojim štyrom mal. deťom, ako aj osobu obžalovanej a jej kriminálnu minulosť. Obžalovaná sa opakovane dopustila rovnakého prečinu, ako v teraz prejednáwanej veci, teda jedná sa u nej o špeciálnu recidívu, hoci v jednom prípade sa na ňu už hľadí, ako keby nebola odsúdená. Aj napriek tejto skutočnosti bol obžalovanej ukladaný trest na dolnej hranici trestnej sadzby, keď na jej vyhlásenie viny na hlavnom pojednávaní v celom rozsahu bolo potrebné prihliadnuť nielen ako na uvedenú poľahčujúcu okolnosť, ale zohľadniť ju aj ako veľmi významnú skutočnosť pri ukladaní trestu, hoci nebolo potrebné priamo aplikovať ust. § 39 ods. 2 písm. d), 4 Tr. zák. per analogiam, podľa ktorého možno uložiť trest odňatia slobody znížený o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Súd prvého stupňa nepochybil ani v tom, keď obžalovanú zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože táto nebola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest zabezpečí v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody považoval krajský súd odvolanie obžalovanej Z. V. za nedôvodné, a preto pomerom hlasov 3:0 rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď toto odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.